VALMIERAS ĶĪMIĶIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Avīze iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra | ČETURTDIEN, 1991. gada 8. augustā | Nr. 27 (597) Cena 1 kap.

Ekoloģija — mūsu kopēja rūpe

Mūsu laikraksta iepriekšējā numurā bija publicēti vācu eksperta **Gintera Krāmera** kunga secinājumi un atziņas, ko viņš guva, trīs nedēļas uzturoties pie mums. Mūsu korespondentam **Hermanim Hercbergam** bija saruna ar Krāmera kungu, kurā piedalījās arī rūpnīcas centrālās laboratorijas priekšnieka vietnieks **Harijs Holsts** un tulks — 36. arodvidusskolas pasniedzēja **Dace Lebedeva**. Publicējam šīs sarunas fragmentus, neatkārtojot to, kas jau bija teikts iepriekšējā materiālā.

Sarunas ievadījumā Krāmera kungs atzīmēja, ka ir tomēr starpība starp cilvēkiem pie mums un Vācijā. Viņa dzimtenē cilvēki ir brīvāki, atraisītāki, vairāk smaida. Pie mums viņš novēroja, ka cilvēki ir samērā mierīgi, neraugoties uz sadzīves problēmām, uz ilgstošo stāvēšanu dažādās rindās, smagu iepirkuma somu stiepšanu (sevišķi sievietes). Krāmera kungs līdza atzīmēt rūpnīcas cilvēku viesmīlību un sirsnību — pilnīgi sveši cilvēki, ne tikai tie, ar kuriem viņam nācās sadarboties, nesa ziedus, zemenes, teica sirsnīgus vārdus. Tāpat atzinīgi viņš izteicās par mūsu ēdnīcu, kā arī citiem ēdināšanas uzņēmumiem, kur viņam gadījās pabūt. Garšīgi ēdieni, laipna apkalpošana. Tas viss iepriecināja, aizkustināja, palīdzēja radoši strādāt Latvijā, kur viņš ciemojās pirmo reizi.

Vaicāts par savu firmu un tās darbību, Krāmera kungs sacīja, ka tā ir sabiedrība ar ierobežotu atbildību (tādas tagad sāk veidoties arī pie mums), kurā strādā pensionētie speciālisti, kuri savas zināšanas vēlās izlietot sabiedrības labā. Pavisam firmā darbojas apmēram 2000 ekspertu no visām nozarēm, kuri gadā veic ap 200 uzdevumu dažādās pasaules valstīs visos kontinentos. Šo ekspertīžu temas ir cilvēku materiālas labklājības uzlabošana, ciņa par mieru, apkārtējās vides aizsardzība un citas humānas problēmas. Šim mērķim kalpo arī Krāmera kunga komandējums uz Latviju.

Sarunas turpinājumā vācu eksperts uzsvēra, ka rūpnīca tomēr nevar salīdzināt ar uzņēmumiem Vācijā. Trūkst kontroles, trūkst karības, tīrības. Te mēs redzam, kur zaudējam. Var pilnīgi iztikt bez nelaimes gadījumiem, ja viss atrodas vajadzīgā kārtībā. Vācija visi valkā aizsargķiveres — visos darbos. Tās izmaksā krietni lētāk nekā slimības pabalsts un citi zaudējumi nelaimes gadījumu rezultātā. Arī spectērpi ir racionālāki. Viņaprāt, jāpilnveido arī algu sistēma. Vācijā un citās attīstītākajās valstīs labs inženieris nopelna krietni vairāk nekā šeit, bet viņš arī atbild par to, lai uzņēmums strādātu rentābli. Ir jāstrādā ar galvu — ne jau roku darbs visu izšķir, jāprot labi saimniekot, lai ir labums uzņēmumam un valstij.

Mūsu rūpnīcā viesim patika tas, ka te tiek domāts par strādātāju sociālo aizsardzību cenu celšanas un citu faktoru apstākļos. Ir jādoma, jāmekle ceļi pēļņas paaugstināšanai, tas dotu lielu efektu. Te ir ļoti svarīgi taupīgi izmantot enerģiju, ūdeni, jo tas pazemina produkcijas pašizmaksu. Apkārtējās vides problēmas te tiek nopietni risinātas, bet ir arī lielas rezerves. Ievērojams gaisa piesārņojums rodas no automašīnām, tāpēc jādoma, lai samazinātu kaitīgo vielu saturu izplūdgāzēs. Vācijā ar šo problēmu nodarbojas ļoti nopietni. Ir jāaizpa ūdens, enerģija un lai to panāktu, būtu vajadzīgs paaugstināt maksu par šiem enerģijas avotiem, jo salīdzinājumā ar Vāciju, tā ir zema. Ir jāaudzina cilvēki ar rubli, tad arī efektivitāte būs lielāka.

Krāmera kungs palika apmierināts ar savām konsultācijām un sarunām arī rajona SES un reģionālās dabas aizsardzības komitejā, kur speciālisti palīdzēja viņam labāk apzināt un izprast apkārtējās vides aizsardzības problēmas Valmiera, reģiona, Latvija.

Arodbiedrības dzīve

Konferences cehos

Arodbiedrības rūpnīcas komitejas jūlija sēdē tika nolemts noteikt arodbiedrības atskaišu konferences 1., 2., 4., 17. un 19. cehā līdz šī gada 1. oktobrim. Tiks izskatīti sekojoši jautājumi:

1. cehā — par ceha izvirzītās rūpnīcas arodbiedrības komitejas locekles **L. Ondrupes** nepiedalīšanos rūpnīcas komitejas darbā; par darboties spējīga ceha pilnvarotā izvirzīšanu darbam rūpnīcas komitejā.

2. cehā — par pilnvaroto izvirzīšanu rūpnīcas arodbiedrības komitejai **Imanta Birkava** un **A. Kļaviņa** vietā.

4. cehā — par ceha arodbiedrības komitejas priekšsēdētāja ievēlēšanu **Sandras Ozoliņas** vietā.

17. cehā — par rūpnīcas arodbiedrības komitejas locekļu **Andra Gütmaņa** un **Ivara Danča** atsaukšanu sakarā ar nestrādāšanu rūpnīcas komitejā un darboties spējīga ceha pilnvarotā izvirzīšanu viņu vietā.

19. cehā — par ceha arodbiedrības biedru viedokli par pilnvarotā nepieciešamību rūpnīcas komitejas sastāvā **Aijas Riekstiņas** vietā.

SARMA UKASA,
arodbiedrības rūpnīcas komitejas sekretāre

No rūpnīcas hronikas

APBALVOJUMI VETERĀNIEM

Ar direktora pavēli par ilggadēju un nevainojamu darbu apbalvoti ar Goda rakstu un naudas prēmiju sekojoši mūsu uzņēmuma darba veterāni:

4. ceha produkcijas pieņēmēja **Elza Bērziņa**, 1. ceha priekšnieks **Tālis Dancis**, 18. ceha laborante **Antoņina Kanapole**, 4. ceha produkcijas pieņēmējas **Valentīna Nikolajeva** un **Valentīna Kuņicina**, 4. ceha nišu un šķietu remontētāja **Inta Berga**, spoļu tīritāja **Ceslava Ņevoļina**, audējas **Dzintra Brēge**, **Vaira Zvanere** un **Ņina Sergejeva**.

PIE MUMS PRAKSE

Saskaņā ar līgumu starp Rīgas Tehnisko augstskolu un rūpnīcu ražošanas praksē pieņemtas 3. kursa aušanas specialitātes studentes **Ilona Kice**, **Aleksandra Voronova** un **Jeļena Boļikova**.

Pamatojoties uz līgumu starp Vangažu 25. arodvidusskolu liela grupa audzēkņu pieņemta ražošanas praksē atslēdznieka specialitātē 2., 17. un 18. cehā līdz 1. oktobrim. Turpinās arī uzņemšana mācību grupā «Vakarskola — vispārejo izglītību, VSSR — profesiju» audējas profesijas apgūšanai.

Sports

ATZĪSTAMI!

Rūpnīcas airēšanas slaloma sekcijas pārstāve **Antra Limbēna**, 28. jūlijā, startējot lielās starptautiskās sacensībās, izcīnījusi otro vietu.

MĀRIS VALTENBERGS,
treneris

STĀRĶI LIDOS CITUGAD

Pamazām «Norveļos» atgriežas rosība. Tas nekas, ka kūts caurā jumta korē šovasar stārķa ligzda stāv tukša. AIGA un REINIS likšot rata rumbu turpat netālajā priedes galotnē, lai baltie lidoņi būvētu savu mājvietu tur. Jumts jāliek no jauna. Tāpat kā viss te, «Norveļos», kuri jaunsaimnieku īpašumā nonāca šigada februārī.

Kāpēc un ko mēs stāstām par viņiem, lasiet 2. lappusē.

ALEKSEJA KOZIŅECA foto

Projekts

NOLIKUMS

PAR VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS JAUNCEĻAMA DZĪVOJAMĀ FONDA PĀRDOŠANU STRADĀJOŠAJIEM

Pamatojoties uz Ministru Padomes 1989. gada 24. jūlija lēmumu Nr. 171, lai samazinātu izdevumus dzīvojamā fonda uzturēšanai un atdotu līdzekļus jaunu dzīvojamo mājā celtniecībai, sākot ar 1991. gada 1. septembri strādājošajiem tiek pārdoti dzīvokļi rindas kārtībā uz līguma pamata. Tajā ietverti sekojoši punkti:

1. Dzīvoklis tiek pārdots par pilnu tā izmaksas vērtību uz nomaksu 20 gadu laikā, iemaksājot ik mēnesi noteiktu naudas summu no dzīvokļa vērtības.

2. Par maksājumu kavējumu tiek iekasēta nokavējuma nauda — 0,1 procents no kārtējā maksājuma summas par katru nokavēto dienu.

3. VSSR apņemas 20 gadu laikā segt 50 procentus no maksājuma summas ik mēnesi (ja rūpnīca nostrādāti ne mazāk kā 15 gadi), kamēr dzīvokļa pircējs strādā rūpnīcā vai arī pārtrauc darbu sakarā ar aiziešanu pensija, vai invaliditātes dēļ, saistītas ar darbu rūpnīcā, pāriešanu vēlēta amatā, vai iesaukšanu kara dienestā (uz dienesta laiku).

4. Ja dzīvokļa pircējs uz paša vēlēšanos, darba kavējumu vai citu pārkāpumu dēļ atbrīvojas no darba rūpnīcā, viņam līdz atbrīvošanas dienai jāsamaksā pilna dzīvokļa vērtības summa vai jāatbrīvo dzīvoklis, izdarot tajā kosmētisko remontu uz sava rēķina, zaudējot dzīvokļa amortizācijas summu.

5. Ja dzīvokļa pircējs atbrīvo dzīvokli, rūpnīca atmaksā iemaksāto summu, atskaitot dzīvokļa nolietojumu.

6. Ja dzīvokļa pircējs nav nokārtojis trīs kārtējos maksājumus, visu maksājumu summu piedzen tiesas ceļā. Šo punktu nepiemēro iesauktajiem kara dienestā, kā arī personām, kas atrodas ilgstošā komandējumā.

7. Dzīvokļa pircējs apņemas nodrošināt viņa personiskajā īpašumā esošā dzīvokļa saglabāšanu, par saviem līdzekļiem veic kārtējo un kapitālo dzīvokļa remontu pilnā apmērā, apmaksā komunālos pakalpojumus (gāze, apkure, siltais ūdens, kanalizācija u. c.).

8. Rūpnīca organizē mājas ārējo tīklu uzturēšanu un koplietojamo telpu remontu, bet visus izdevumus sedz iedzīvotāji.

9. Ja dzīvokļa pircējs ir nostrādājis rūpnīcā 20 gadus, rūpnīca apņemas turpmākā periodā segt 75 procentus no atlikušās maksājuma summas ik mēnesi, kamēr pircējs strādā rūpnīcā vai atbrīvojas no darba 3. punkta minēto iemeslu dēļ.

10. Sētnieka un sanitārtehniķa uzturēšanai līdzekļi tiek pierēķināti pie komunāliem maksājumiem.

11. Ja īpašuma tiesības uz dzīvokli pāriet likumā noteiktā kārtībā citai personai, līguma noteikumi ir saistoši arī jaunajam īpašniekam, izņemot 3. un 9. punktā paredzētos atvieglojumus, ja jaunais īpašnieks nestrādā rūpnīcā.

12. Dzīvokļa īpašnieka un viņa ģimenes locekļi savstarpejus strīdus par līdzdalību izdevumu segšanā izskata tiesā.

13. Īpašuma tiesības uz dzīvokli pircējs iegūst pēc tā vērtības nomaksāšanas pilnā apmērā, bet ne ātrāk kā 5 vai 10, vai 15 gadus pēc dzīvokļa saņemšanas (šo termiņu galīgi noteiks pēc projekta apspriešanas kolektīvā un ienākušajiem priekšlikumiem, jo pastāv dažādas domas. — Red. piezīme).

* * *

Aicinām visus rūpnīcā strādājošos, sevišķi tos, kuri sastāv uzskaitē dzīvokļa saņemšanai, aktīvi piedalīties šī Nolikuma apspriešanā, iesniegt savus priekšlikumus un ierosinājumus arodbiedrības rūpnīcas komitejā vai direktora palīgam kadru un sadzīves jautājumos **Valērijam Barkovam.**

Sakožam zobus un tik uz priekšu

Kopš februāra AIGA KARITONE ir jaunsaimniecības «Norveļi» īpašniece. Pareizāk sakot, viņa ir māju likumīga īpašniece, bet saimnieko tajā arī viņas vīrs REINIS un mazais dēlēns. Arī — REINIS.

Saimniecība ir liela, kā nekā 50 ha zemes, daudz ēku. Un pāri visam, — ieceres, plāni, cerības . . .

Šie jaunie, spēcīgie un apņēmības pilnie cilvēki ieradās rūpnīcā, jau gandrīz zaudējuši cerības par savu patstāvību. Banka nedeva aizņēmumu. Vajadzēja uzrādīt galvotāju, kurš jaunsaimnieka izpufēšanas gadījumā atmaksātu paņemtos 50 tūkstošus. Neviens galvot neņēmās, arī cītādi palīdzēt nesolījās. Labu vārdu neaizlika pat kolhozs, kurā jaunie ļaudis strādāja. Uz rūpnīcu Aiga un Reinis atnāca tāpat vien. Tāpēc, ka citur nebija, kur iet. Un . . . dabūja galvojumu. Pēc tam, kad parādīja plānus, pierādīja iecerētā pareizību un lika noticēt rūpnīcas vadītājiem par bankrota neiespējamību. Tā viņu ceļi krustojušies ar mūsu rūpnīcu. Protams, rūpnīca riskēja. Tomēr ar pārliecību par to, ka risks Latvijas nākotnes labā ir svēta lieta.

Un tā Aiga un abi Reiņi, uzvēluši plecos nepadarāmu darbu slogu, sper pirmos soļus un gaida to laiku, kad varēs iztaisīnot plecus un atliekt muguru. Par viņiem mēs ne tikai dzirdēsim, mēs vistiešākā veidā baudīsim viņu druvās un laidarā izaudzēto, jo daļa «Norveļu» produkcijas nonāks rūpnīcas bērnudārzu virtuvēs. Jau noslēgti pirmie līgumi. Bet, lai tomēr pārliecinātos, ka «drošs paliek drošs» un arī uzņēmuma priekšniecībai būtu mierīgāks prāts, nolēmām apciemot «Norveļus» un paraudzīties, vai ir kādi jaunumi kopš februāra.

⊙ Reinis, «Norveļu» spēka mitrītis un smago darbu darītājs.

Jā. Jaunumi ir. Saka, ka īsts latvietis sākot savu māju kopt, vispirms ierīkojot durvju priekšā puķu dobi un pirti uzcelot. Pamazām kuplo rožu dobe, priecīgi zied citas puķes, gan Aigas stādītas, gan kādreizējo saimnieku koptās un tagad no brikšņiem izceltās. Pirts arī būšot, varbūt pat uz rudens pusi. Tirīšot dīķiti, lai asu sajutu gribēšanas reizē tiešā ceļā no lāvas varētu tajā atvēsināties.

Aiga, redzams, ir liela optimiste un pa reizei romantiķe. Viņai ir drošības sajūta, iekšējs miers un pārliecība, ka gan jau viss izdosies. Reinis ir piezemētāks. Kā jau vīrietis, viņš droši vien taustāmāk izjūt darāmo un minētās vērtību. «Norveļi» kādreiz bijuši varena vecsaimnieciba ar pamatīgu ēku pudurī. Tagad jumti cauri, sienas pupuvušas un pat zinātajs ar lielam grūtībām var nojaust kādreizējās sakoptibas robežas. Kā tas raksturīgi mūsu laukiem, uz Sibīriju aizvesto īpašnieku vietā sākuši dzīvot citi, kuru gaitas kolhozā, bez šaubām, arī nav bijušas vieglas, un maz pamazām viss tapis tā nofaists, ka gandrīz durpriekšā kādreiz izmestai vannitei cauri izaudzis varens vītols. Visus šos 50 gadus dzīvojama māja remontu nav redzējusi. Taču ko te vaimanāt un uzskaitīt. Pienākšot laiki, kad visu ēku vieta sliešoties jaunas.

⊙ Vezums pēc vezuma ielīgo šķūnī. Būs drošā ziema.

Vēl par jaunumiem runājot. Iegādāta šāda tāda tehnika, vairāki agregāti no veciem par lietojamiem iztaisīti, slikti tikai, ka daudz laika aiziet, to visu meklējot. Televizijā pārsvarā rāda veiksmiņiekus, arī Zemnieku federācijai siltus vārdus velta. «Norveļos» saimnieki visu gādā patstāvīgi. Pat ceļa atzarojumu uz mājam taisīšot paši, ta paredzamās izmaksas sasniegušas 60 tūkstošus rubļu. Bet ko darīt? Ja gaidīsi, lai taisa tas, kam likuma paredzēts, paliksi beša. Brenguļos neesot ta, kā Vaidava, kur dzīvo Aigas māsa, tur jaunsaimniekiem vislielāka pretimnākšana. Te jāpaļaujoties tikai uz sevi. Izveidojušies konflikti ar kopsaimniecības vadību, protams, pamatīgi bende nervus. Savulaik priekšsēdētājs solījies palīdzēt ar tehniku, bet piemānījis. Norakstījis arī lūžņos trīs mašīnas, kaut mehanizatoram būtu nieks savest tās darba kārtībā. «Tāda jau latvieša daba,» nosmej Aiga, bet Reinis piebilst: «Sakožam zobus un tik uz priekšu.»

Vasara šogad lutina zemniekus. Siens savākts pirmšķirīgs, kopuma 50 tonnas. Tas — veselā kapitāla, ko var pārdot un pret ko iemainīt, teiksim, bulliti. Cik nu pašu piecām govīm vajadzēs. Miegam atbēgušas govīs. Tās — ar vēlēts pa trim stundām diennakti. Izturēt varot to tad, ja zinot, — viss darīts pašu interesēs.

Reinis stāv vieglas automašīnas rindā. Neesot ne jausmas, kad dabūšot.

Lielāka problēma — mazais Reinis šoruden sāks iet skolā, bet ne Cempos, ne Brenguļos skolas nav. Vietējie sakot, ka autobuss vairāk neejot kā ejot. Tātad mazais uz skolu būtu jāvada pašiem. Jādomā, jādomā, ko un kā.

Aiga pēc profesijas ir veterārste. Reinis — plaša profila mehanizators. Ideāls tandēns saimniekošanai. Specializēšoties lopu un graudaugu audzēšanā. Pašlaik 1 ha apsēts ar auzām, 15 — ar miežiem. Un, ja vēl uzskaitītu, cik jau izdots par tehniku un kas vēl visdrīzākaja latkā izdodams, rūpnīca varētu būt pilnīgi droša, ka Aiga un Reinis nepievīlīs. Un tātad vismaz par daļu pasakot: mēšlu ardītājs maksājot 5 tūkstošus, kartupeļu racējs — 3, abi graudu šneki — pa 800 rubļiem gabalā. Gaņibu ecēšas — 1200, rotējoša pļaujmašīna — 1300. Reinis vēl meklē parasto pļaujmašīnu, bet nevarot dabūt, jo liela rinda. Arī skaitītājs vajadzīgs, trīsfazīgais lielais skapis, lai varētu pieslēgties elektrolīnijai. Tai, paldies dievam, labpaticis iet gar pašu māju, un līdz ar to atkrīt daudzas problēmas. Sapirkts viss bitēm un medum nepieciešamais. Sarunāta sējmašīna ar 5 tūkstošiem rubļu, iecerēts celt mehanizētu kūti 15 govīm, tas prasīšot 93 tūkstošus. Viss — ar vērienu. Lai tiktu uz stripas, jaunsaimnieki lēš, ka vajadzēšot vismaz 10 gadus. Bet viņi ir ar mieru to pacīest. Pēc pieciem gadiem esošajiem 50 ha pievienošoties vēl 36, jo ar mazāku platību varot tikai zaudējumus ciest. Iekšēja brīvība, patstāvība, saimnieka apziņa, uz brīdi izjusta un rokās paturēta, vairs kopu aizgaldā nav iedzenama.

Lai viņiem, Aigai un abiem Reiņiem, labi veicas! Un, ja kāds vai kāda, kādi vai kādas ātrāk mirkli brīva laika, lai brauc uz «Norveļiem». Jaunsaimniekiem ļoti vajag palīgu.

⊙ Mazajam Reinim visi ir draugi, gan šis kucēns, gan truši, gan muskuspīle un vistas.

«Norveļos» ciemojās
VIZMA LEJSTRAUTA
un **ALEKSEJS KOZIŅECS**

⊙ Te nu tā ir, viņu sapņu vieta, «Norveļi». Kā te izskatīsies pēc gadiem?

Ārsta padomi

SARGIETIES NO ĒRCĒM!

Jaukas pastaigas mežā, ogošana, sēņošana var izvērsties par īstu nelaimi. Jau daudzus gadus Latvijā, arī Valmieras un kaimiņu rajonos, uz kuriem valmierieši bieži dodas pēc ogām vai sēnēm, tiek reģistrēta smaga saslimšana — ērču encefalīts. Kā no tā izvairīties, kas jādara, ja iekodusi ērce. Uz šiem jautājumiem atbild ārste epidemioloģe T. OBIDENOVA.

— Meži ir tipiska ērču dzīvesvieta, īpaši vecī ēnaini meži ar krūmu pamežu un lielu zāli. Visvairāk ērces koncentrējas ceļmalas, izcirtumos, pie veciem celmiem un žagaros.

Cilvēkam ērce visbiežāk piesūcas uz muguras, kakla, galvas, padusēs un locītavu tuvumā. Kodiens paliek nemanīts, jo nav sāpīgs: ērces siekalas satur sāpes remdējošu vielu. Kopā ar siekalām asinīs iekļūst arī vīruss, kas izraisa encefalītu.

Protams, ne jau katra ērce ir bīstama. Taču pēc ārējā izskata to nav iespējams atšķirt. Inkubācijas periods (no ērces piesūkšanas brīža līdz pirmajām slimības pazīmēm) mēdz būt dažāds: no 1 līdz 30 dienām, lielākoties 7—12 dienas. Slimības sākums gandrīz vienmēr ir akūts, taču var būt arī pakāpeniski: verojams vispārējs nespēks, galvassāpes, paaugstināta temperatūra, slikta dūša, vemšana, sāpes kaklā, roku, kāju muskuļos. Sevišķi smagos gadījumos iespējama paralīze.

— Kā tad izvairīties no ērču kodieniem un saslimšanas ar ērču encefalītu?

— Uzturoties mežā, nedrīkst sēdēt vai gulēt uz zemes. Tālts nakšņošanai jānovieto uz attīrita laukumiņa. Apģērbam jābūt tādam, lai ērces nevarētu iekļūt aiz apkakles, mataiņos.

Pēc pastaigas ir ļoti svarīgi rūpīgi apskatīt sevi un citam citu, jo ērce kādu laiku vai atrasties apģērba krokās vai uz ķermeņa.

Nebūs lieki pārbaudīt mežā bijušo mājdzīvnieku ādu, rūpīgi apskatīt līdzatnestos ziedus vai zārus, lai neievazātu insektu dzīvokli.

— Bet ko darīt, ja, neraugoties uz visiem veiktajiem piesardzības pasākumiem, ērce tomēr iekodusi?

— Nesen piesūkušos ērci ir vieglā noņemt: to noziež ar sviestu vai eļļu, bet snukīti izvelk ar parasta diega cilpiņu. Pastaipot ādu ar pirkstiem un uzmanīgi saņemot ērci, to pamazām izvelk ārā. Piesūkšanās vietu norīvē ar jodu vai spirtu. Pēc tam jāgriežas pie ārsta.

Ja ērci neizdodas izvilkt pašiem, to izdaris jūsu rajona poliklinikā.

Līdzjūtības

Izsakām dziļu līdzjūtību **Valentīnas Zaharovas** tuviniekiem sakarā ar viņas māti.

6. ceha kolektīvs

●

Izsakām dziļu līdzjūtību 4. maiņas operatoram **Vladimiram Kovaļovam** sakarā ar mātes māti.

Maiņas kolektīvs

Par izdevumu atbild
H. HERCBERGS.

«Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmiera, J. Gagarina iela 1. Tālrunis 21472 un 339.
Iespiests: Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmiera, A. Upīša iela 7. 0,5 uzsk. iespiedloksne, ofsetā tehnika. Tiража 800 eks.
Газета «Валмиерас химикс» («Валмиерский химик») выходит один раз в неделю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефон 21472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лиесма», 228600, г. Валмиера, ул. А. Упита, 7. Офсетная печать.

P. 2243 T. 800
Reģistrācijas apliecība Nr. 0411